

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Pericula nostrorum, n. 18

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

magnâ gratiâ exclusus hîc otiosus morior. Quis dabit capiti meo aquam , & 1580.
 oculis meis fontem lachrymarum? &c.) Tum cùm Christo Domino obtulisset suæ merita sanctissimæ passionis, Beatissimæ Virginis dulcissimum filium, Mors San-
 dolores etiam quæ viuens passa, & gaudia quibus moriens cumulata decelsit,
 Angelo Custodi & Patronis gratias & preces pro tutela, le totum in holocaustum donans Deo, impetrata ab admodum Reuerendo Patre Generali voto-
 rum Societatis nuncupatione , & ad Sanctum Andream sepulturâ, vocem
 affectus interclusit ijs in verbis " Insuper ego peccator voueo tibi Deo meo
 coram Beatissima Matre Virgine Maria , & omnibus Sanctis , Paupertatem,
 Castitatem & obedientiam in Societate Iesu) Sanctissimaque Iesu & Maria
 nomina reiterans, oculis velut ad quietendum clausis animam sanctam Deo
 reddidit Creatori, pridie nonas Octobris, anno supra quingentesimū octogesimo tertio. Tyronum Domui cùm ducentas nostræ monetæ libras ex legato
 reliquisset, eam omnem pecuniam Pater Generalis voluit ad Alanum
 in Rhemensis Collegij vlus transmitti, affirmans suorum le etiam Col-
 legiorum impensâ, si liceret, tantam causam & tam magnâ dignam commi-
 feratione subleuaturum. Eius inter cætera benignitate (inquit Bombinus) An-
 glici Collegij templum illustribus Martyrum Anglorum tabulis undequa-
 que vestitum hodieque visitur : Nimurum, hic sumptum fecerit ; rei autem
 totius inuentio, propositio, ordo, ad Patrem Guilielnum Good refertur, qui
 id temporis eo in Collegio Confessarij munere fungebatur.

XVIII. Inter Sacerdotes vero, (præter eum quem nominauimus Sherwinum, & quos alia dabitur occasio nominandi.) Rishtonius eiusque frater comprehensi sunt cum aliquibus è Lancastria celebris Catholicis, ad Rubræ Rola holpitium in veteri, vt vocant, Olborni colle. Quò cùm Personius properaret ad colloquium, oblitus repente plateæ domorumque positionem, obrerans, Walsinghamij Satellites in hospitio operientes secesserunt, atque alio diuertentum primùm didicit quo è periculo diuinitus fuisset ereptus cùm inscius euassisset. Et erant ista quotidiana; de die, deque nocte, in ædibus quibuscumque, vbique insidia, vt modò se fano condere, modò ante lucem migrare, modò suâ industriâ variè vt sibi consuleret necesse fuerit: repletisque Carceribus, nouæ inquisitiones instituebantur corripiendis Sacerdotibus, multo primùm ferro, tum exquisitus torments vexandis, denique aut morte aut exilio tollendis; vt mirum sit quâ fronte, & quo ore in Hispanos quæsitores debacentur ij, qui non vt antiqua iura tueantur, sed vt noua portenta in Ecclesiam, & in mores inuehant, omnemque Dei timorem à cogitatione hominum, inani, quam fingunt, fiduciâ depellant, omnem seueriorem disciplinam eliminent, haud paulo acrius constituntur, quâm quæsitores Catholicci in irrumptentes nouos homines vspiam animæ duerterint. Quid enim si Maria hæresis manifestos visitato in omni ætate ignis supplicio, obstinatos complures sustulit? An mitior Elizabetha, quæ nullius criminis reis infucto primùm tormentorum genere excarnificatis (vt membro vix hæreat, membrum) tum de ligno

c. 22. vita
Campioni.

Pericula
nostrorum
in Anglia

Vel Leonis
rubri
nam sub
disunctione
ponitur
in notis Per-
sonij

1580. ligno suspensis, viuentibus, spirantibusque rimata est ferro viscera? Idque eo solo nomine, quod Sacerdotes ritè (ipsiusmet iudicio) consecrati in Patriam reducunt eam tuerentur fidem quam à maioribus acceptam, omnibus facultatis probatam, negare ipsa non poterat? At hi rebelles, scilicet, editis, legibus inobedientes perierunt: At quibus legibus? quām legitimis? quām antiquis? Illi verò quo iure à perduellione liberi, qui omnium à Christo sacerdorum iuribus moribusque proculatis, nulli præterquam suo cerebro obedire decreuerunt? Denique incidit in manus perquirentium Praulum, quod ante menses aliquot Personij industriâ comparatum fuerat ad excudendos qui scribendi veniebant libros, cum omni instrumento & operis. *Campionus* diu tutus esse nō potuit: cuius viri carcerem mortemque pro Christo obitam (etsi accurate à Bombino illa narratur) paucis hic ut complectamur historiæ ratio postulat; & esse non potest legendi non gratum; præsertim cùm quædam inferenda venient quæ *Bombinum* effugere.

Praulum de
tectum ca-
pitur.

Campionus
secundò
migrat
Londino.

Hæret li-
fordiae
Ita notæ
Personalij
ad Idus
Iulij.

Perfidii E-
liotti nequi-
tia.

Camdenus
Ao. 33. E-
lizabethæ.

XIX. Iam Comitia finem acceperant, iam liber *Campioni* decem Rationum feliciter ex prælo, antequam interciperetur, emergerat, sparsusque per Academicorum manus cupidissimè teiebatur; iam ad sua se quisque domum referebar, terminatis, quibus Londinum de more curritur, iudiciorum diebus. Et multa quidem in *Campionum* iactabantur ab Heterodoxis opprobria, quod vñus omnes quot haberet Anglia doctos homines in disputationem de Religione prouocasset: De die verò, de paratis ad arguendum audiendum ut viris, nullum vñpiam apud omnes verbum, versis omnium ordinum cogitationibus ad intercipiendum, si quo modo posse, cum quem ratione superandum cum non sperarent vinculis coercerent. Ut itaque à periculo quām longissimè amoveretur, indexerat ei *Personius* notum ab altero anno iter in partes Septentrionales primū, ut quō longinquius Londino aberat, cō artes inuidorum ægrius ad perniciem operarentur, aut famā ipsa viri alio auerſa languescerent: quanquam deinde Norfolkie destinabatur. De itinere ex vicinia Oxoniensi, (vnde à *Personio* incunente Augusto discesserat,) ad Yatai Lifordianas ædes diuerdit. Isthic dum diebus aliquot moram trahit, texitur nescienti laqueus quem sola pro Christo glorioſa mors obita solueret.

Georgius Eliottus (haec tenus Catholicus) scelerum conscientiâ ad immane complures Sacerdotes ab antiqua inter Catholicos commoratione notissimos prodendos constringendoque: VValsinghamio nil gratius accidere potuit: erat enim Cambdeno teste, purioris Religionis (hoc est hæresis Calvinianæ) assertor accrimus; quo nomine Guilielmi Cecilij, qui plurimum apud Reginam poterat, cæterorumque eius sectæ Aulicorum captabat gratiam Prima præda Eliotti fuit & velut futuræ infanæ pignus *Ioannes Pajnus*; quem quia negauerat raptam nuper ab Elliotto ex Domini Roperi ædibus Virginem posse se legitimo ei Matrimonio nisi loco & libertati restitutam coniungere, inopinantem opprefxit, iudicibusque (adfecto crimine quæsitæ ad cædem Reginæ) tradidit immanime excar-